

RASPORED SVETIH MISA I MISNE NAKANE

11. studenoga nedjelja	XXXII. N.K.G.	8.00	† ob. Mais i Čuljak
		9,30	ČEŠLJAKOVCI: † Anu Vidmar i ob. Nemešković
		11,00	ŽUPNA:
PON. 12. XI.	Jozafat	18,00	† Viktoriju i Vladimira Bošnjak
UT. 13. XI.	Ivan Trogirski	18,00	† Ružu, Pavu i ob. Subotić
SRI. 14. XI.	NIKOLA TAVELIĆ	18,00	† Vidoja Bošković
ČET. 15. XI.	Albert. Vel.	7,00	Misa i blagoslov hodočasnika
		18,00	† Vide Šutalo <i>i klanjanje</i>
PET. 16. XI.	Margareta Šk.	18,00	† Lucu Kljajić
SU. 17. XI.	Elizabeta Ug.	18,00	† Josipa Šipura
18. studenoga nedjelja	XXXIII. N.K.G.	8.00	† Janju Draguljić
		9,30	RAMANOVCI: † Karla, Zoru i Ankicu Miletić
		11,00	ŽUPNA:

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- ❖ **CRKVU SPREMAJU: U SUBOTU 17. studenog u 13,00:** Ivanka Grgić, Ivka Lujčić, Marina Marijanović, Marija Zeba i Ivana Kljajić;
- ❖ Hvala za brigu i doprinose za potrebe župe (**500,00 kn ili po mogućnosti**).
- ❖ **ŽUPNA KATEHEZA:** Redoviti kršćanski život: Molitva, Nedjeljna sveta misa, marljivost, djela ljubavi...
 - **SUBOTA: POTVRĐENICI U 9,00; PRVOPRIČESNICI u 11,00;**
 - **PJEVANJE:** VELIKI ZBOR, po dogovoru. MALI ZBOR u SUBOTU u 15,00.
 - **MINISTRANTI:** sastanak u SUBOTU u 17,30!
 - **MLADEŽ:** **KatoličkaMaloNogometnaLiga: SUTRA U 18,00 U Biskupijskom Centru u PŽ., sastanak. SUSRET: Subotom iza večernje mise. (vježba igrokaza)**
 - **BIBLIJSKA VEČER:** Petak iza večernje mise!
- ❖ **Upisujemo misne nakane:** godišnjice za prosinac.

Izdaje: Župa sv. Petra i Pavla (Požeška biskupija); Vetovačka 2, 34334 Kaptol/ tel: 231-080
Uređuju: župljani župe sv. Petra i Pavla; Odgovara: Josip Klarić, upravitelj župe.
Tisak: Župa sv. Petra i Pavla/ e-mail:zu-kaptol@po.t-com.hr
Listić je besplatan.

QUO VADIS

Listić župe sv. Petra i Pavla, Kaptol

Br. 259 / 11. studenog 2012.

TRIDESETDRUGA NEDJELJA KROZ GODINU „B“

Poštovani i dragi Župljani!

Godina vjere u kojoj hodimo a, osobito, u ove posljednje nedjelje liturgijske godine želi nas potaknuti na učvršćenje našeg hoda putem Isusa Krista, putem vjere u njegova obećanja.

Na tom putu ns opominje **udovica** iz Sarfate Sidonske, strankinja koja je prepoznala Božjeg čovjeka i povjerovala tako snažno da je sve svoje nade stavila u njega, stranca. Nama je naš put vjere jako dobro poznat. Živimo ga u kontinuitetu sa svojim precima stoljećima. No, ipak, tako smo nekada mlaki i nesigurni, kolebljivi i sumnjičavi, lakovjerni i skloni zavodljivostima okoline. Treba nam bistro oko, slobodno srce i dobro uho. No, za sve je potrebna poniznost. Ona otvara spoznaje koje od Boga dolaze.

U Evanđeljskom odlomku je nova **udovica**. Sirota je i nema nikakvih mogućnosti napraviti velika djela, barem prema mjerilima ovoga svijeta. No, postoje neka nova mjerila koja donosi Isus. Ona, sirota, daje najviše jer vjeruje i u toj vjeri daje sve što ima. To, za oko ovoga svijeta, nije ništa. No, postoji jedno drugo oko, oko Božje koje gleda drugačije. Ono prodire u dubinu srca i zna koliki je to dar po božanskim mjerilima. Vjera je čudotvorna stvarnost koja preoblikuje čovjeka na „život“, vječnost, udioništvo u Bogu a to je najveće stvarnost koja se može dogoditi čovjeku.

Današnja naša stvarnost je takva da ima usmjerene **pogled** na neke druge vrijednosti koje se nameću kojekakvim putovima i načinima ali ne zadovoljavaju čovjekove potrebe nego ga ostavljaju gladnim i žednim istinske stvarnosti života, smisla i slobode koje jedine donose radost i sreću i istinski mir.

Ova posljednja vremena neka nam budu ispunjena **istinom i poniznošću**.

Srdačno; vaš župnik Josip

Sv. Nikola Tavelić, prvi hrvatski svetac

Sv. Nikola Tavelić rodio se u plemićkoj obitelji. Franjevcem je postao u gradu Bribiru, sjedištu velikaša Šubića. Oko 1365. godine zaređen je za svećenika i kao misionar pošao je u Bosnu oko 1372. godine, gdje je djelovao među bogumilima. Nakon 12 godina misijskog djelovanja u Bosni, 1384. godine pošao je u Palestinu zajedno s fra Deodatom i fra Petrom iz Narbonne (Francuska) i fra Stjepanom iz Cunea (Italija). Jednom prigodom je tako pošao sa družinom do islamskog vjerskog službenika u Omarovoj džamiji u Jeruzalemu, s namjerom da ga uvjeri u ispravnost kršćanske vjere. Kadiju je to razbjesnilo, na što im se zaprijetio smrću, no budući da ni ta prijetnja smrću ih nije odvratila od vjere, kadija je prijetnju ostvario, osudivši ih na smrt. Okolni muslimani su tada napali Nikolu Tavelića i drugove. Zlostavljali su ih tri dana, a onda je kadijinu presudu potvrdio i građanski sud, nakon čega je okolna svjetina mačevima sasjekla Tavelića i drugove i bacila ih na lomaču. Sva četvorica su podnijela mučeničku smrt u Jeruzalemu pred Vratima Jafe. Izvršenju smrtne kazne bio je nazočan i fra Gerard Chelvet, gvardijan samostana sv.

Spasa na Sionu, uz Dvoranu Posljednje večere. On je s fra Martinom Šibenčaninom opisao njihovu mučeničku smrt i izvješća poslao u Vatikan, Leipzig, Šibenik i drugdje. Odmah su ih u Europi počeli slaviti kao mučenike (od 14. studenog 1391.), posebno u Šibeniku. Papa Lav XIII. odobrio je Nikolino štovanje 1889. godine na molbu šibenskog biskupa J. Fosca. Između dva svjetska rata raširilo se Nikolino štovanje, a rad na kanonizaciji je sretno završen i papa Pavao VI. proglasio ga je svetim u Rimu, 21. lipnja 1970. godine. Sv. Nikoli Taveliću podignute su crkve i oltari u domovini i po svim kontinentima, a pisci i umjetnici ovjekovječili su njegov lik (kipovi, slike, književna i glazbena djela). Godine 1937., hrvatski katolici podigli su mu oltar u Jeruzalemu unutar češke kapelice na obronku Maslinske gore. Danas tu kapelicu više nije moguće posjetiti jer se nalazi unutar diplomatskog sjedišta delegata Svete stolice za Jeruzalem. Njegov blagdan slavi se 14. studenog.

Četvrta kateheza – Čovjekov odgovor Bogu

Vjera je osobno prijanjanje čitavog čovjeka uz Boga koji se objavljuje. Vjera uključuje prijanjanje razuma i volje onome što je Bog objavio o sebi u svojim djelima i riječima.

"Vjerovati" uključuje zato dvojak odnos: prema osobi i prema istini; prihvaća istinu iz povjerenja u osobu, koja je tvrdi.

Ne smijemo ni u koga drugog vjerovati osim u Boga - Oca, Sina i Duha Svetoga.

Vjera je nadnaravni dar Božji. Da bi vjerovao, čovjeku treba nutarnja pomoć Duha Svetoga.

"Vjerovati" je svjestan i slobodan ljudski čin, koji dobro pristaje dostojanstvu ljudske osobe.

"Vjerovati" je crkven čin. Vjera Crkve prethodi našoj vjeri, rada je, podržava i hrani. Crkva je Majka svih koji vjeruju. "Nitko ne može imati Boga za Oca, ako nema Crkvu za Majku".

"Mi vjerujemo sve što je sadržano u Božjoj Riječi, pisanoj ili predanoj, a što Crkva predlaže vjerovati kao od Boga objavljeno".

Vjera je nužna za spasenje. Sam Gospodin tvrdi: "Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se" (Mk 16,16).

"Vjera je predokus spoznanja koje će nas činiti blaženim u budućem životu".